

Migt at være det ene Things Talsmand overfor det andet, det var det Udtryk, som det ærede Medlem brugte, at være det ene Things Talsmand overfor det andet. Jeg har hidtil været naiv nok til at tro, at Regjeringen i begge Things maatte være Talsmand for sine egne Anstuelser, og at det vilde være noget absurd, om Regjeringen i et Thing skulde være Talsmand for et andet Things Anstuelser, som det ikke delte. At iøvrigt en saadan Manuduktion for det ene Thing, en Forklaring om, hvad det andet Thing egentlig mente, skulde være nødvendig, er dog ganske overraskende at høre. Det forekommer mig, at der er saa rig Leilighed for det ene Thing til at lære noget at kende det andet Things Anstuelser, ja, jeg kan gaa videre, saa at sige hvert enkelt Medlems Anstuelser om de sværende Spørgsmaal, at der neppe skulde behøves nogen særlig Beileledning for Thingene for at komme til at forstaa hinanden. Det var jo imidlertid en saadan Mangel paa Forstaaelse, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg) pegede paa som Hovedgrunden til, at man ikke denne Gang rar kommen til Enighed. Jeg haaber, at det senere vil lykkes det ærede Medlem at komme til en rigtigere Forstaaelse af Landstingets Stilling, og at det saa ogsaa dergjennem ialtfald for ham maa blive lettere at komme til den af ham saa varmt ønskede Overenskomst mellem Thingene. Jeg beklager kun, at denne Forstaaelse, der, som det ærede Medlem ganske rigtig fremhævede, er den nødvendige Betingelse for at kunne naae til en Overenskomst, nemlig, at man først maa forstaa hinandens Standpunkt, har ladet vente saalænge paa sig; for det ærede Medlem maa jeg haabe, at det saa i Tiden maa bære Frugt, om end den maa komme sent. Saameget mærkeligere er det, at man nu efter i saa og saa mange Maanedere at have beskæftiget sig med denne Finantslov og at have havt den til Behandling i hvert af Thingene saa og saa mange Gange, endnu kan tale om, at der mangler Noget i fuld Forstaaelse af Thingenes respektive Stilling ligeoverfor denne Finantslov, som man jo maa erindre, at for ikke længe siden have begge Things bedste Mænd eller dog mest betroede Tilidsmænd været samlede igjennem et Par Uger i samme Sal netop for at komme til Forstaaelse og gjennem Forstaaelse til Enighed om Finantsloven, uden at der er lykkedes, men — uden selvsølgelig at have kunnet tage Del i disse Forhandlingsmøder i Fællesudvalget, har jeg dog det Indtryk, efter hvad der er mig meddeelt derfra, at de ingenlunde netop fra den Side, det ærede Medlem hører til, bleve benyttede til gennem Forhandling at komme til den Forstaaelse, der ogsaa efter hans Mening er den nødvendige Betingelse for at naae Overenskomst. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds brugte dernæst et Udtryk, som maasse ikke var ganske

overveiet fra hans Side, idet han talte om „vor“ Minister, naar „vor“ Minister kom til os. Det var maasse et Udtryk, der undslap ham, eller skulde der maasse ogsaa deri kunne spores en konstitutionel Doktrin, der ikke stemmer med, hvad der efter min Opfattelse er den rigtige? Jeg har idetmindste hidtil stadig levet i den Tro, at jeg var Hans Majestæt Kongens Minister, at jeg var Landets Minister, men jeg har aldrig tænkt mig, at jeg var Rigsdagens, endfige dette Things Minister. Jeg vil imidlertid antage, at der deri ikke skulde ligge egentlig noget Nyt, at det var et Udtryk, der kun undslap den ærede Rigsdagsmand, paavirket af et Onske fra hans Side om, at det maatte kunne være saa, men derimod ikke for at ville gjøre gjældende, at det var Noget, der var hjemlet i vor Forsatning. Naar det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds atter idag fremkom med sine Raad til mig om inarest muligt at trække mig tilbage — jeg turde vel egentlig sige Fordring derom — og i ethvert Tilfælde mente at kunne fordre Redegjørelse, hvorfor jeg ikke havde efterkommet et saadant Onske fra hans Side, skal jeg slet ikke indlade mig videre derpaa; jeg ser ikke, at jeg skylder det ærede Medlem nogen Redegjørelse i saa Henseende, og det ærede Medlem kan ikke vente, at jeg skulde tage noget særligt Hensyn til hans Raad i saa Henseende og heller ikke, at jeg paa nogen Maade skulde kunne erkjende Berettigelsen af Fordringen, rettet fra ham, selv om den var rettet i tre Fjerdedele af dette Things Naam. — Jeg er idag undtagelsesvis i det Tilfælde at kunne erklære mig enig i Meget af, hvad der er udtalt af det ærede Medlem fra Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg), undtagelsesvis, og blandt Andet og ikke mindst vil jeg udtale min fulde Tilslutning til, hvad han hævdede, at vor Forsatning meget vel kan bruges, det berøede kun paa, om man vilde bruge den i Overensstemmelse med dens Ord og dens Aand. Dersom der, som det ærede Medlem antog, hos en Del af Befolkningen skulde være fremkommet alvorlig Tvivl, tror jeg temmelig bestemt at kunne pege hen paa et enkelt Moment, fremkommet til en bestemt Tid, som har foranlediget en saadan Tvivl hos Nogen. Det var efter mit Skøn, dengang fra dette Things Fjertals Side meget stærkt og ikke mindst stærkt gjennem det ærede Medlem fra Veile Amts 2den Valgkreds, Folketingsparlamentarismen blev hævdet, da den ikke alene blev hævdet i Ord, men der ogsaa gjentagne Gange blev gjort Experimentier for at søre den igjennem i Virkeligheden. Dersom det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds virkelig har Ret i, at der hos en Del af Befolkningen er Tvivl om Forsatningens Brugbarhed, saa tror jeg at have Ret til at sige, at Avinen hidrører fra den Fordring, der fremkom dengang fra dette Thing, og som kun, eller ialtfald bedst